

تا ۳ نشه بازی نشه!

ایمان گودری
روزنامه‌نگار

یکی از بحث برانگیزترین اتفاقات داوری این فصل در بازی استقلال - تراکتور در جام حذفی رخ داد. بازی که در ۹۰ دقیقه بدون گل به پایان رسید، در وقت اضافه یک روی دیگر از خود به نمایش گذاشت. تراکتور در وقت‌های اضافه ابتدا با گل رضا اسدی جلوافتاد و آماده رسیدن به مرحله بعد بود اما در ۱۵ دقیقه پایانی استقلالی‌ها با دو گل از روی نقطه پنالتی به بازی برگشتند و در نهایت به مرحله یک‌هشتم نهایی جام حذفی صعود کردند. نکته بحث برانگیز این بازی در مورد پنالتی دوم استقلال بود که با جنجال زیادی همراه شد. روی صحنه پنالتی ضربه اول یامگا گل نشد اما ضربه پنالتی به خاطر خروج بیش از اندازه اخباری از دروازه تکرار شد، ضربه دوم به گل تبدیل شد اما بازیکن استقلال قبل از ضربه به محوطه جریمه وارد شد و همین قضیه باعث شد پنالتی باز هم تکرار شود و در نهایت سومین ضربه به گل تبدیل شد تا استقلال ۲-۱ از تراکتور جلو بیفتد و در نهایت پیروز از زمین خارج شود. در مورد خطاها هیچ بحثی وجود ندارد زیرا به گفته اکثر کارشناسان معتبر داوری هر دو پنالتی به درستی گرفته شد. حتی در مورد تکرار ضربات پنالتی نیز هیچ ایرادی به داور وارد نیست، طبق قوانین هم بیرون آمدن زودهنگام دروازه‌بان و هم وارد شدن بازیکنان قبل از ضربه به محوطه جریمه خطا محسوب می‌شود و ضربه پنالتی باید تکرار شود. قانون فوتبال همه جای دنیا یکسان است، حتی اگر این ضربه تا صبح تکرار می‌شد تا زمانی که بازیکنان تمام قوانین پنالتی را رعایت نمی‌کردند هیچ ایرادی به تصمیم داور وارد نبود. اعتراض تراکتور مثل این بود که اگر دروازه‌بان ۴ بار توپ را بیرون از محوطه جریمه با دست لمس کند، برای بار پنجم داور نباید خطا اعلام کند!

اثرات مفید آتش بس

هومن جعفری
روزنامه‌نگار

یکی دور روز بعد از ایجاد آتش بس بین مدیر و مربی و آشتی‌کنان هر دو بدون ذکر دعوا و قهرشان، استقلال با تمام قوا و با روحیه‌ای متفاوت از بازی لیگ به مصاف میهمان خود رفت و با کسب پیروزی در یک دیدار مهم و حساس به مرحله بعدی صعود کرد. فرق بین استقلالی که در تبریز راه رفت و استقلالی که در تهران دوید، انگیزه‌ای بود که به بازیکنان تزریق شده بود. استقلالی که در تبریز راه رفت و شکست خورد، برای بردن به میدان نرفته بود. استقلالی هم که در تهران بازی کرد و برنده شد، نیتش باختن و حذف شدن نبود. تفاوت این دو استقلال را تفاوت نبردهای بیرون زمین در پشت جبهه آبی پوشان رقم زد. یک هفته نبردهای غیررسمی در فضای مجازی بین مدیران قبلی و فعلی و حتی بعدی، سبب شد تا فضای مجازی به محل نبرد طرفین تبدیل شود. بخش اخبار به منظور به هم زدن وضع فعلی و خراب‌تر کردن وضعیت باشگاه تاپیش از این انجام شده بود و به شدت هم توانست وضعیت

تیم را خراب کند اما فشارها در هفته‌های که گذشت، به مرحله‌نهایی رسید و به تغییری منجر نشد. با ایجاد آتش بس بین مدیر و مربی و کنار گذاشتن موقت اختلافات، پیام واضحی از هر دو سمت به تیم مخابره شد که با هم مشکلی نداریم. این پیام مشترک به اضافه کمی بازسازی روحی سبب شد تا استقلال جنگنده‌تر از بازی‌های قبل به میدان برود. هر چند استقلال در بازی حذفی هم نتوانست به زیبایی مسابقات قبل از جام جهانی بازی کند اما دست کم نمایش این تیم مثل بازی لیگ فاجعه‌بار نبود. منتظریم ببینیم ادامه قصه مدیر و مربی و پنجره بسته چگونه رقم می‌خورد. چگونگی این موضوع است که آینده استقلال را رقم خواهد زد.

خودروی تماشایی
در پارکینگ اتوبوس‌هاامیررضا همایون
روزنامه‌نگار

مصاف استقلال و تراکتور در مرحله یک شانزدهم جام حذفی مهم‌ترین و جنجالی‌ترین مسابقه این رقابت‌ها به شمار می‌رفت که اتفاقات پیرامونی اهمیت و حساسیت آن را دوچندان کرده بود. شکست استقلال مقابل تی‌تی‌ها در تبریز و شایعاتی که مبنی بر برکناری ریکاردو سائینتو در صورت شکست مقابل پسران خمز و حذف از جام حذفی شنیده می‌شد، شاید مهم‌ترین پیرنگ این بازی بزرگ به شمار می‌رفت که اهمیت آن از خود بازی بیشتر به نظر می‌رسید. بنابراین بدیهی بود که سائینتو چهره اصلی این بازی باشد و تمام انرژی‌اش را برای موفقیت در این بازی خرج کند. مربی به شدت برونگرا که در تمام طول بازی سوژه دوربین‌ها بود. با وجود این در بازی جذاب پنجشنبه، پاکو خمز نگاه‌ها را به خود معطوف کرد. آنجا که با یک بازی پایایی نشان داد تیشم تحت هیچ شرایطی اهل دفاع نیست؛ حتی اگر او پرنوسان‌ترین و کم ستاره‌ترین تراکتور فصول اخیر را در اختیار داشته باشد و یا تیشم در لبه پرنگاه حذف از جام حذفی قرار داشته باشد. نکته‌ای که می‌توان به‌عنوان مهم‌ترین تأثیر این سرمربی اسپانیایی در تراکتور یاد کرد. به نظر می‌رسد در صورت تداوم حضور این سرمربی اسپانیایی در تبریز این تیم در آینده‌ای نزدیک در فاز تهاجمی سر و شکل بهتری خواهد یافت و به یک تیم هجومی بدل شود. اتفاقی که اگر رخ دهد، در این فوتبال اتوبوسی امیدوارکننده است و به نظر می‌رسد سایر تیم‌ها را نیز وادار به بازی هجومی می‌کند.

از صفر تا صد
در ۴ پردهآیسان سعیدی
روزنامه‌نگار

برای استقلال این بازی یک بزنگاه بود. بزنگاهی که در آن باید تکلیف خیلی چیزها روشن می‌شد. مهم‌ترین نکته اما این بود که آیا استقلال قرار است با سائینتو نیم فصل دوم لیگ را آغاز کند یا شاهد تعویض روی نیمکت پیش از آغاز نیم فصل خواهیم بود. در تمام روزهای گذشته بویزه بعد از باخت تلخ در تبریز مقابل تراکتور در آخرین بازی نیم فصل نخست و ایجاد شدن فاصله ۵ امتیازی با صدر این شایعه در شهر پیچید که استقلال تصمیم گرفته تا با سائینتو قطع همکاری کند. جلسه فوق‌العاده هیأت مدیره اگرچه این تصمیم را اجرایی نکرد و با لفظ «شدت» حمایتش را از سرمربی پرتغالی اعلام کرد اما در پس پرده همه می‌دانستند اینکه این شدت با یک باخت دیگر اعتبار خود را از دست خواهد داد و آبی‌ها به شدت پروژه قطع همکاری با سائینتو و جذب یک مربی دیگر را نهایی خواهند کرد.

بنابراین اگرچه در ظاهر همه چیز آرام و امیدوارکننده به نظر می‌رسید اما شیشه عمر سائینتو به این بازی بستگی داشت. شیشه عمری که با برد سخت برابر تراکتور فعلاً شکستن آن به تعویق افتاد و به هفته‌های آتی موکول شد تا سائینتو فعلاً برف تهران را تماشا کند!

ریکاردو سائینتو یک انتخاب سهل و ممتنع از سوی مدیرعامل سابق استقلال به‌عنوان جانشین فرهاد مجیدی بود. مربی که تا به امروز کارنامه قابل‌نداشته و کمتر موفق بوده. جدایی غافلگیرکننده مجیدی اما مدیریت وقت را در منگنه انتخاب یک سرمربی جدید در کوتاه‌ترین زمان قرار داد و مثل همیشه مدیرعامل وقت استقلال اختیار عمل را به ایچنت‌ها داد تا به کمک یکی از بستگان نسبی‌اش برای استقلال تعیین تکلیف کنند. درست همانند روزی که برای استیل آدین جواشمرگ شده لویسیا تومباکوویچ را آورد و یا برای تراکتور سراغ ارطغرل ساغلام رفت. این همان مسیر همیشگی آچورلو بوده که این بار در استقلال تکرار شد تا استقلال سراغ یک مربی متوسط بی‌کارنامه برود. سائینتو با ادعای تغییر فلسفه بازی استقلال روی نیمکت این تیم نشست و مدعی بود که او فوتبال رو به جلو و تهاجمی را می‌پسندد که با فوتبال بسته و اقتصادی فصل گذشته تفاوت‌های آشکاری دارد. با وجود این آنچه استقلال در این فصل ارائه داده با ادعاهای سائینتو فاصله دارد. استقلال سائینتو نه تنها هنوز بدل به یک تیم تهاجمی، رو به جلو و تماشاکرپسند نشده بلکه حتی همان کیفیت فوق‌العاده فصل گذشته بویزه در بخش دفاعی ارائه نمی‌دهد و همین سبب شده تا استقلال در یک نیم‌فصل به اندازه تمام فصل گذشته گل بخورد. سائینتو بویزه در فاز تهاجمی دست پری دارد و بعد از یک نیم‌فصل حضور در ایران و استقلال، دیگر نمی‌توان بهانه کمبود زمان را پذیرفت. استقلال سائینتو به آنچه او وعده داده، شباهتی ندارد و با ادامه این روند سائینتو بهار تهران را احتمالاً نخواهد دید. مگر آنکه معجزه‌ای اتفاق بیفتد.

تراکتور فصل را با یک مربی متفاوت از یک سرزمین متفاوت آغاز کرد. قربان بردیف گزینه‌ای بود که پرشورها برای این فصل روی نیمکت نشان‌دادند تا رفت و آمد مربیان خارجی به تبریز ادامه داشته باشد. بردیف با توجه به روحیه اصولگرا و جدی‌اش گزینه نسبتاً مناسبی بود که از بی‌ستاره‌ترین تراکتور یک دهه اخیر پروژه تیم‌سازی را شروع کرد اما پیش از آنکه به نقطه مطلوب برسد، ناگهان هوای بازگشت به وطن به سرش زد و تبریز را ترک کرد. گزینه تراکتور برای ادامه فصل پاکو خمز اسپانیایی بود که با وجود سابقه طولانی‌اش در فوتبال اسپانیا دستاورد چندان خاصی نداشته. خمز برای ساختن تیم مدنظرش هیچ فرصتی نداشته اما توانسته از تراکتور یک تیم قابل احترام بسازد. تیمی کم ستاره که خمز آن را نبسته و با هیچ کدام از بازیکنانش آشنایی ندارد و با اتمسفر فوتبال ایران نیز غریبه است. خمز اما به سرعت در تراکتور جا افتاده و پروژه تیم‌سازی را شروع کرده. نمایش او در برابر استقلال پرستاره و مدعی در لیگ و جام حذفی و شکست در وقت‌های اضافه آن هم با یک پنالتی پر حرف و حدیث در حالی که در سراسر ۱۲۰ دقیقه هرگز دفاع نکرد، نشان‌دهنده آن است که خمز تیم خوبی ساخته به شرط آنکه همین نمایش را در نیم فصل دوم و برابر سایر تیم‌های لیگ نیز تکرار کند.

پنالتی دوم استقلال در برابر تراکتور و تکرار ۳ باره‌اش بحث‌برانگیزترین اتفاق مرحله یک شانزدهم جام حذفی بود. صحنه‌ای که نشان داد نقش سلیقه در امر داوری در فوتبال ایران بر قانون ارجح است. در فوتبال ایران نظیر آنچه در پنالتی دوم استقلال توسط محمدرضا اخباری رخ داد، به گرات تکرار می‌شود اما تقریباً هیچ داوری آن را خطا نمی‌گیرد اما کویال ناظمی در یک تصمیم بحث‌برانگیز تصمیم گرفت قانون را با سختگیری اجرا کند و همین تصمیم او سرنوشت بازی را رقم زد. این صحنه و تصمیمات داوری باز هم یادآوری کرد که تا چه اندازه در حوزه داوری دچار تششت و سردرگمی هستیم و VAR از نان شب برای فوتبال ایران واجب‌تر از حتی چمن و زمین است.

قصه همیشگی تراکتور

سینا فتوت
روزنامه‌نگار

پایان تراکتور در جام حذفی کمی تلخ و غیر منتظره بود. هم آنها و هم استقلال بداقبال بودند که در این مرحله به هم رسیدند. تراکتور در بازی قبل توانست استقلال را شکست دهد اما این بار بخت و اقبال با آنها یار نبود. کار به بحث داوری و پنالتی‌ها نندارد که شاید نظر من خیلی باب دندان تراکتوری‌ها نباشد اما برای ستایش کردن خمز و تیشم بسیار اشتیاق دارم. خمز تیم خوبی دارد اگرچه خیلی زمان می‌خواهد تا بتواند ذهنیت حرفه‌ای‌گری را به تیشم تزریق کند. برخورد چند بازیکن تراکتور در زمان پنالتی‌ها به شدت غیرحرفه‌ای بود و داور می‌توانست مقابل آنها از کارت‌های بیشتری هم استفاده کند. برای حل این رفتار، خمز زمان بیشتر و همچنین کمی هم آزادی عمل در انتخاب نفراتش را نیاز دارد. بزرگترین ضعف همیشگی تراکتور در سال‌های اخیر این بوده که مربی فعلی هیچ وقت نفرات فعلی را انتخاب نکرده و همه انتقال‌ها در زمانی خارج از بازه نقل و انتقالات صورت گرفته یعنی اینکه تقدیر تغییر مربی و بازیکن زیاد بوده که این تیم خیلی کم فرصت پیدا کرده تا یکدست شود. به هر حال امیدواریم که تراکتور تا چندین و چند پنجره بعدی، دست به ترکیب کادرفنی خود نزند. مربی فعلی آنها مربی خوبی است.